

MÅL NR 11738-19, AVDELNING 31

Stockholms kommun genom dess kommunstyrelse, nedan staden, har överklagat länsstyrelsens beslut och yrkat att förvaltningsrätten med ändring av länsstyrelsen i Stockholms beslut 2019-05-06 fastställer Stockholms kommunfullmäktiges beslut den 8 april 2019 om antagande av nya bestämmelsen 4b § i lokala ordningsföreskrifter för torghandeln i Stockholms kommun.

Staden får nu efter medgivet anstånd utveckla sin talan enligt följande.

Länsstyrelsens motivering

Länsstyrelsen har angett att de anser den upphävda ändringen i ordningsföreskrifterna strider mot 3 kap 12 § ordningslagen med hänvisning till att dels bestämmelsen inte syftar till att reglera ordning på allmän plats, dels att det kan ifrågasättas om bestämmelsen angår ett förhållande som är reglerat eller kan regleras i annan lag och dels att det kan ifrågasättas om inte föreskrifterna lägger onödigt tvång på näringsidkaren utifrån friheten att välja såväl bolagsform som redovisningssätt.

Är bestämmelsen en ordningsföreskrift?

Länsstyrelsen anger att kravet på F-skattbevis inte primärt rör ordningen på allmän plats. Det bör då påpekas att det dyker upp klagomål från allmänheten om störande inslag på torghandeln och det förekommer emellanåt oseriösa aktörer på stadens torg. Frågan är hur staden ska hantera denna oordning.

Stadens uppfattning är att det inte utan en omfattande tillsyn och övervakning går att upprätthålla ordningen på torgen och det framstår som högst tveksamt om sådan övervakning angår en kommun. Det kan vidare ifrågasättas om en kommun ska reglera beteenden hos torghandlare som är kriminaliserat då detta helt torde regleras av polismyndigheten.

Det bör dock kunna förekomma att oseriösa torghandlare betar sig störande för ordningen utan att uppnå till en brottslig nivå och att en kommun har ett berättigat intresse av att begränsa dessa aktörer. Det behövs dock pålitliga verktyg för att begränsa inverkan från oseriösa torghandlare.

Möjligheten att inneha ett F-skattbevis innebär att en statlig myndighet, Skatteverket, har granskat och bedömt näringsidkaren. Det framstår som högst osannolikt att en seriös näringsidkare skulle kunna förlora sin F-skattsedel. Innehavet av F-skattbevis kan sägas utgöra någon slags garant för att det inte är fråga om en oseriös aktör.

Att använda sig av F-skattbevis som ett verktyg för att hålla uppenbart oseriösa näringsidkare borta från torghandeln är således behövligt för att upprätthålla ordningen på torget.

Om det ska vara möjligt, så som Länsstyrelsen anger i sitt beslut, att vid upplåtelse tillfället kunna bedöma och granska näringsidkare inklusive ställa krav på uppvisande av F-skattbevis uppkommer andra ställningstaganden. Kan fastighetsnämnden låta fastighetskontoret bedriva granskning av näringsidkare utan att detta har stöd i torgföreskrifterna? Får fastighetskontoret upprätta reglerna för en sådan granskning utan beslut av nämnden? Om det då krävs ett nämndbeslut framstår det som märkligt att det skulle tas upp utöver beslut om torgföreskrifterna.

Stadens uppfattning är att det av rättssäkerhetsskäl är lämpligt att så långt möjligt låta nämnden besluta om ramarna för de krav som ska ställas på torgplatsinnehavare och att renodla förvaltningens roll till verkställighet. Av den anledningen kan en del handläggningsregler höra hemma just bland ordningsföreskrifterna.

Angår bestämmelsen ett förhållande som är reglerat i eller kan regleras i annan författning?

Det är inte stadens avsikt att reglera hur torghandlaren redovisar sin skattskyldighet gentemot Skatteverket. Staden anser bara att det kan dras slutsatser utifrån Skatteverkets kontroll. Staden ska således inte göra egna kontroller eller på annat sätt övervaka hur torghandlarna fullföljer sina åtaganden gentemot det allmänna.

Att staden skulle använda sig av F-skattbevis i sin bedömning av tilldelandet av en torgplats anser Länsstyrelsen går bra men inte att det kommer till uttryck i torghandelsföreskrifterna. Staden anser att det finns ett stort värde i transparens och tydlighet. Om F-skattbeviset har betydelse så är det lämpligt att detta kommer till tydligt uttryck i just föreskrifterna.

Lägger bestämmelsen onödigt tvång på näringsidkaren?

Staden anser inte att kravet om att vara godkänd för F-skatt lägger onödigt tvång på näringsidkaren. Visserligen är det inte alla näringsidkare som anser sig behöva ett F-skattbevis men det kan inte anses vara betungande att behöva införskaffa ett sådant. För många näringsidkare anses ett F-

skattbevis vara högst åtråvärt. Det kan alltså inte anses som ett särskilt betungande tvång att kräva F-skattbevis.

Som staden har angett ovan så kan F-skattbeviset användas som ett verktyg för att hålla oseriösa näringsidkare borta från torgen och därmed kan det heller inte anses innebära ett onödigt tvång.

Med anledning av det ovanstående anser staden att länsstyrelsen har fattat ett felaktigt beslut och att förvaltningsrätten med ändring av beslutet skall fastställa 4b § i den föreslagna ändringen.